

נבחרת "עמיד בטוח" מביה"ס רמות ויצמן בנאות קדומים

לאחר הכנות, תאומים, ציפיות....נסענו הבוקר עם נבחרת הילדים של ביה"ס רמות ויצמן לסדנת מנהיגות באתר נאות קדומים. קיבל אותנו המדריך המוכר והאהוב עלינו - זיו בר אל בסבר פנים שוחקות ומכילות. עשינו הפסקת אוכל קצרה בצל האורנים וליד שולחנות וספסלי עץ

כתב וצילם - יואב גד

ורננה ליעד הבא. הבנות החלו לשיר "אל המעיין בא גדי בא גדי קטן..." ואכן צעדנו אל עבר המדרון בו היו מרוכזת העיזים והכבשים, שם למדנו הלכות מנהיגים והנהגה מה היא. מי היו הרועים הראשונים בהיסטוריה, בתנ"ך ומה היה ייחודם? מי נחשב מנהיג ולמה? מה הכישורים שצריך מנהיג? מה מייחד אותו? איך מנהיג אמיתי נוהג? איך הוא מנהיג? איך ניתן לשלוט ע"י שפת גוף, ואיך שפת הגוף מקרבת ומרחיקה...

ואז נחלקנו לשתי קבוצות. המשימה של הקבוצה הראשונה הייתה לקבץ את כול העדר, עיזים וכבשים שהיו פזורים ובקבוצות שונות ונפרדות. ולהוביל את "העדר" למקום מפגש מוגדר, עגול אדום במורד הגבעה. איך מוזיזים כבשה ממקום מרובה? איך מקימים כבשה ממקומה בצל ומובילים אותה למקום חפצנו? איך שומרים על העדר במבנה מכוונס? איך... איך... מנסים, מעיזים, יוזמים, מתנסים, חושבים מחוץ לקופסה....זה עובד, וזה מצליח! וואו, איזו הרגשה נפלאה!!!... הצלחנו!

עשינו עוד כמה "תרגילים", משימות - לכנס את העדר למעגל מסומן, למנוע מהעדר להיכנס למעגל מתוחם (כאילו בור וסכנה), איך לא לאפשר לעדר לחסות בצל התאנה ולאכול את עליה, במקום לנוע ליעד שהגדרנו לנו....ניסינו, תרגלנו, הצלחנו.

התכנסנו שוב בצל הסוכה במרום הגבעה לתחקיר והפקת מסכנות ולקחים. איך, למה, ומדוע...יופי של תרגיל מנהיגות, הובלה, עבודת צוות, שיתוף פעולה, קריאת המפה והתהליך.

חזרנו לאוטובוס, נפרדנו מהמדריך הנפלא זיו, וירדנו לעבר עירנו היפה יבנה שמחים וקצת עייפים.

המשכנו לתחנתנו הראשונה - קליעה למטרה בקשת וחץ. ישבנו בגורן זיו עשה לנו סדנת חינוך, מוטיבציה, בחירת מטרות ויעדים לחופש ובדרך אגב גם על החיים שלנו בכלל וככלל. משב רוח רענן - ללמוד ולהשכיל ולהפנים בדרך מעשית בחיק הטבע וללא מחברת עיפרון וספר. רק חץ וקשת....ברקע. נאמרו דברים חכמים, מעניינים, מאתגרים, מראים בגרות ופתיחות. היות והדברים נאמרו בחוג הפנימי, "מדורת השבט"... לא אחזור אליהם ולא אצטט. רק אומר, הייתה חוויה מרנינה ומאלפת לשמוע את דברי הילדים, כתות ה'ו'. זיו ידע בחינניות שלו, בפתיחות, בהכלה, בחיוך כובש - לנהל שיח בוגר ומלא תבונה. שאפו לזיו ולחניכים!!!

זיו תדרך אותנו על שיטת הקליעה למטרה, על אמצעי בטיחות וכללים לשמירה. אז נחלקנו לשלוש קבוצות מקריות ומעורבות לצורך אימון ראשוני ולאחר מכן לתחרות על ניקוד. בתחילה היה קשה...איך לאחוז, איך לכוון, איך לפגוע?! ועם התנסות, קצת עזרה מהמלווים ומהחניכים עצמם...והתקדמנו למטרה, לפגיעה במטרה. בהתחלה החץ לא עף, החץ עף לאן שרצה ולא לאן שאנחנו התכוונו, פעם חלש מדי ופעם חזק מדי....ובסוף אחד הילדים פגע בול באמצע, בול בעיגול האדום הפנימי!!! וואו, איזה אושר, איזו גאווה, איזה מקום מכובד "התפנה" לו בקרב חבריו....! חזר הביטחון העצמי, חזר הסומק ללחיים, חזר החיוך שתפס את מקומו של התסכול והכעס קודם לכן. והלא זו המטרה האמיתית, הלא כן!!?

סיכמנו, הפנמנו, הבענו את התובנות מהאירוע...וצעדנו בחורש היפה והמרשים, והמשכנו בשיר

